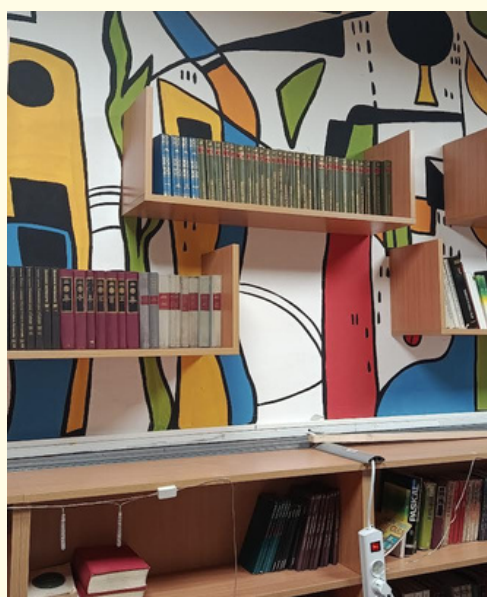
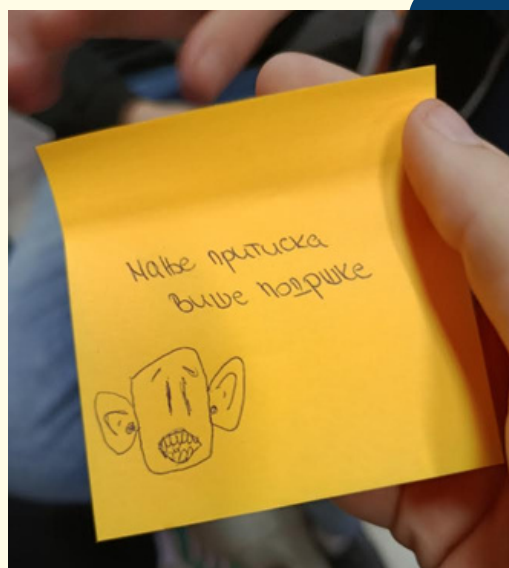

ЛУКИЈАН МУШИЦКИ

ГЕНЕРАЦИЈА

2025/2026

Уредник: проф. Наташа
Томић Симић
Новинари: Никола
Љубичић VI-4, Василије
Његован II-8, Ивана Пап
III-8, Андреа Скубан III-4
Техничка подршка:
Ивана Пап III-8

Управо читате други број часописа „Генерација“ у новом руху. Наша редакција се труди да вам представи занимљиве текстове, као и да прати дешавања у школи. Уколико имате сугестију, желите да неку тему представимо у наредном броју пишите нам - novinarska.sekcija@sslmusicki.edu.rs

ЖЕЛИМО ВАМ СРЕЋНЕ БОЖИЋНЕ И НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ !

ИНТЕРВЈУ СА ПРОФЕСОРОМ ЕЛЕКТРОНИКЕ МАРКОМ КОВАЧЕВИЋЕМ

1. Молим Вас, представите се укратко. Ко је Марко Ковачевић?

Најчешће се људи препознају и идентификују са својом професијом, и то прво помињу ако треба некоме да се представе, али ја не бих почео од свог

звања или тренутног посла, већ од, по мени најважније животне улоге коју имам, а то је да

будем отац тројици синова и муж својој супрузи. Диплому инжењера електротехнике са новосадског ФТН-а и све остале послове које сам радио, доживљавам само као средство да се некако одржи оно што ми је примарно.

4. Колико дуго радите као наставник у школи?

Заправо радим много краће него што би, по мојој старости, неко могао закључити – тек као помоћни радник у радионици за производњу врата и прозора, а по добијању

дипломе, био сам на разним пословима у индустрији. Доста дуго мој посао је био пуштање у

рад великих аутоматских линија у фабрикама широм света. Одговоран, захтеван и

прилично стресан посао. Наставнички позив, иако има и негативних страна, ипак је доста опуштенији од онога чиме сам се раније бавио.

5. У које сте све земље путовали?

Имао сам пребивалиште у Шангају и најчешће сам путовао у

Кину (у преко 20 различитих градова). Још сам радио у Јапану, Вијетнаму, Индонезији,

Тајланду, Кореји, У.А. Емиратима, Русији, Украјини, Белорусији, Пољској, Немачкој,

Мађарској, Румунији, Шпанији, Француској, Турској, Енглеској. Мислим да нисам ништа изоставио. Имао сам око **350 летова** авионом. А иначе се бојим летења.

2. Ако би морали себе да опишете у једној речи, која би то реч била?

Можда - идеалиста.

Hmm.

Не.

Боље – ИНФЈ. (изгуглајте)

3. Зашто сте изабрали студије Електротехнике, а зашто баш посао наставника?

Морам признати да сам на Електротехнику отишао због

друштва, а не са неком визијом о каријери, а да ме посао наставника одувек привлачио. Мислио

сам да је можда мој највећи таленат да некоме објасним одређену материју коју познајем,

да нађем прави начин

да му пренесем знање. Да ли је то заиста тако, требали би ви

ученици да кажете. Мада,

судећи по вашим оценама, нисам се баш прославио.

6. Да ли би издвојили неку земљу, односно дестинацију?

Најпријатније сам се осећао у Белорусији, као да сам се вратио у Југославију осамдесетих

година, у своје детињство. Јапан, комплекс кампа за обучавање

Камиказа из Другог

светског рата, невероватно место. Шаолин храм, колеква Кунг-Фуа. Једна од првих

хришћанских заједница, град укопан у стени изнад древне

Иконије, Турска. Страшан утисак на

мене су оставили тзв. слумс насеља-сметлишта око Џакарте на којима живе хиљаде и хиљаде

људи у незамисливим условима. Ипак, некако најегзотичније ствари сам видео у кинеској

провинцији Унутрашња Монголија, постојбини Џингис-кана.

7. Претпостављам да сте онда пробали и разна јела?

Било је свега. Неке пржене бубе у Сеулу, корњаче у Схензхену,

сирова коњетима у

Кагосхими. Ипак морам да издвојим моменат

када ми је једном

у Кини „пао шећер“ и

тражио сам било шта слатко у ресторану. Добио сам

карамелизоване сардине.

8. Да ли имате неког ученика који је постигао неки већи успех у животу?

Па, с обзиром да предајем кратко, ви сте ми прва генерација, ту нема баш времена за неки успех, али поменуо бих Милана Миљковића који је пре десетак година долазио у моју приватну школу програмирања и роботике. Сада је на студијама у Холандији, а његова мама, кад год ме сретне захваљује ми се као да сам ја имао неки важан утицај на њега, мада ја ипак верујем да је он свакако био талентован за науку.

10. Када сте се, највише уплашили у животу?

Мени, субјективно, су биле најстрашније турбуленције на интерконтиненталним летовима и посматрање кроз прозор авиона како муње севају, али статистика каже да то све и није нека велика опасност. Слично је било и са љуљањем хотела од петнаестак спратова када је почео земљотрес у Јапану. Ипак, мислим да сам у највећој опасности био у Јануару 2020. године, када је почео lockdown у Кини и једва сам се извукао. Један по један лет је отказиван, цели аеродроми затварани, путеве блокирала војска у пуној ратној опреми, хотели затворени, таксистима забрањен рад, кретање ограничено...неки потпуно непознат лик, који не говори енглески, ме је „на црно“ возио три сата до аеродрома и само оставио испред врата на температури од -28 степени. Око мене није било ни једног возила, ни једног човека. Само закључана врата од аеродрома и залеђена степа...

9. Да ли сте се некад ви можда бавили новинарством?

У овој форми интервјуа или преношења вести нисам, али сам писао разне чланке на многе актуелне друштвене теме. Мислим да имам објављених неколико десетина чланака на разним мањим интернет порталима, а неки су изашли и у штампаном часопису. Још од гимназијских дана, константно „нешто пишем“, тако да сам у једном моменту све то сакупио и однео у Прометеј који је онда издао моју збирку приповедака. То је био почетак, али и крај моје каријере писца.

11. Шта претпостављате да људи најчешће погрешно схватају о вама?

Ух, ово је озбиљно питање. Можда околини делујем хладан и груб, али...то је све само неки механизам одбране.

12. Како наставник Ковачевић пуни своје батерије?

Углавном боравком у природи. Најчешће је то веслање по околним рекама и барама у кајаку или кануу. Волим и планину и лагане шетње шумом.

13. Шта бисте поручили ученицима?

Да њихов живот и живот њихових породица ипак неће зависити од тога како ће „се снаћи“, него од тога колико су спремни да се прилагоде све већим изазовима (модерни еуфемизам за реч - проблеми) на тржишту рада, односно колико су научили да уче нова знања и усвајају нове вештине. Знање јесте вредност али оно само је, баш у контексту поменутих промена у друштву, некако – статично. Научити како се учи, е то ће бити најважнији животни skill у 21. веку.

Конституисан Ученички парламент

У понедељак, 15. септембра 2025. године, конституисан је сазив Ученичког парламента

за 2025/26. школску годину, чиме је и званично отпочет рад Парламента.

Парламент чине 54 делегата – по 2 из сваког одељења.

Након усвајања дневног реда, гласачког одбора и осталих протоколарних ствари, најважнији сегмент седнице био је избор Управе Парламента и чланова Кабинета председника. Делегати су једногласно изгласали наставак мандата постојећој администрацији:

- председник – Љубичић Никола
- заменик председника – Јована Лукић
- први секретар – Андреа Скубан
- други секретар – Ивана Пап

Парламент је затим једногласно усвојио Годишњи извештај рада Ученичког парламента за 2024/25. годину, као и Програм рада за текућу школску годину.

Накнадно ће председник Љубичић, у складу са важећим пословницима и прописима, именовати Огњена Дошену за помоћника председника, који је ту функцију обављао и претходне године.

Такође, председник је и одлуком именовао и шефове департмана:

- Департман за екологију и одрживи развој - заменик председника Јована Лукић
- Департман за културу, уметност и спорт - помоћник председника Огњен Дошен
- Департмана за промоцију школе - помоћник председника Огњен Дошен
- Департман за образовање – Николина Војновић
- Департман за борбу против насиља – Адам Дарко

Конституисањем Парламента и наставком континуитета у руководству, школа је добила стабилну основу за унапређивање ученичке иницијативе и школског живота у

целини. Својим активним учешћем, делегати су показали озбиљност и посвећеност заједничком интересу свих ученика.

МЛАДИ У ПОКРЕТУ

11.октобра ученици наше школе учествовали су на турниру у баскету 3*3 и у street

workout такмичењу. Такмичење је одржано у Средњој школи „ Свети Никола“ у Новом

Саду. Екипе III 8 и IV 8 заблистале су у финалу и донеле пехаре за прво и друго место.

❶ Екипа III 8 -Наташина бригада овај пут је била боља и освојила прво место. ❶

❶ Ученик II 8 ,Тадија Обрадовић , освојио је прво место у street workout-у. ❶

Ова субота је била у знаку спорта, дружења и успеха.

Хвала удружењу „ Уз тебе“ и Црвеном крсту Нови Сад на доброј организацији .

Аутор:Ивана Пап III-8

Европски дан језика

26.септембра у нашој школи обележен је Европски дан језика.

Ове године је тема била BODY LANGUAGE, то јест, говор тела.

Много учесника је било присутно и учествовало је у активностима које су смислиле наставница

енглеског језика Снежана Петковић Бумбић , наставница српског језика и књижевности Наташа

Томић Симић и наставница мађарског језика и књижевности Силвија Кантар Фараго. Део активности водила је и Оливера Ковачевић, школски психолог.

Неке од тема које су биле присутне на часу су:

- **better body language** (бољи говор тела)
- **misunderstanding body language** (погрешно протумачен говор тела)
- мноштво емоција (срећа, туга, љутња...)

На крају је дошла и евалуација часа, сви ученици су били веома задовољни.

Излет у Београду и посета Сајму књига

Ученици наше школе посетили су 29.10. Сајам књига у Београду.

Овај сунчани ,октобарски дан

ученици и професори провели су на најбољи могући начин. Прва

станица била је посета Авали и

Авалском торњу. Са Авалског торња који је висок 205 метара

пружа се фантастичан поглед на

Београд и на околину. Пријатна шетња кроз Авалу водила нас је

до Споменика Незнаном јунаку.

Након тога, имали смо прилику да посетимо Сајам књига и да

provedemo пријатно време на

Сајму и у околини. Једва чекамо следећу годину !

Нова библиотека

У овој школској години, библиотека је добила ново рухо. Налази се у новој просторији на самом улазу у школи. **ДОБРО ДОШЛИ СТЕ!**

Аутор: Ивана Пап III-8

Школа у празничном окружењу

И ове, како и сваке године школа је украсила школску зграду у Божићном духу. Заједно са проф. Сањом Јовановски проф. Николина Болић и ученицима школа Лукијан Мушицки је ушла у празнично окружење.

Аутор: Ивана Пап III-8

Школски Хор у пуном сјају!

1. децембра у галерији КИЦ-А „Лукијан Мушицки”, наступао је наш школски хор. Приход од продаје улазница ишао је у хуманитарне сврхе. Школски хор који води професорица музичке културе Марија Ђукић представио се у пуном сјају и сви који су присуствовали у овом догађају су заиста уживали. 🎵🎵🎵

Поетски кутак

САЊАМ

Једне ноћи сањао сам те ја.
Како си ме кроз прозор гледала.
Како ме твоје лепе младолике очи гледају.
Онако лепо, кратко, љубавно.

Али, то је био леп сан.
Сваког дана сам те кроз песму писао.
Модерна и млада, у ноћи пуног месеца.
Била си ти, и само ти у мојим очима.

Сваке ноћи бих те сањао.
Сваког дана бих се будио.
Тебе поред мене није било.
И због тога бих се убио.

Ти си симбол моје љубави.
Нежне и лепе очи твоје.
Дају ми знаке љубавне.
Али не смем, не смем, млада си ти.
Моја љубави.

Ивана Пап III-8

МИСЛИ

Песма о љубави почне у касне сате
Кад се наша глава препусти у ноћне карте
Мозак извуче једну, и по том симболу
сањарити
Пусти нас сањати и по његовој вољи нас
изненадити

.Али нешто често удари на љубав тужну,
У нашем мозгу малом направи побуну.
Срећну мисао кратко у мени жели
задржати,
К*о да зло само мени жели учинити.

Поред оваквих у глави мисли
Он као из ината од тужног до лошег,
најгоре ми жели
Тужна љубавна песма понека мора да буде,
Ове ноћи можда и срећне мисли пробуде.

Милан Видовић III-8

ЉУБАВ

У модерној ноћи, где светла тихо буде,
љубав постаје симбол свега што нам вреди.
Кратко је време које уме да нас штити.
Али довољно да нам покаже како је сањати.
Кад град утихне, а мисли крену саме.

У тишини ноћи постајемо ближи својој тами.
Али тад у срцу девојка стоји,
симбол љубави што се у тами не боји.
И макар трен био кратак као дах, он стаје
дубоко
као невидљив траг.
У модерном свету где све брзо нестаје, љубав је
симбол који најдуже траје.

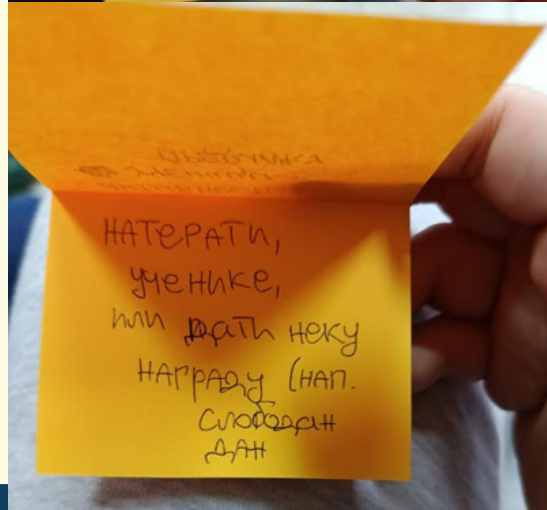
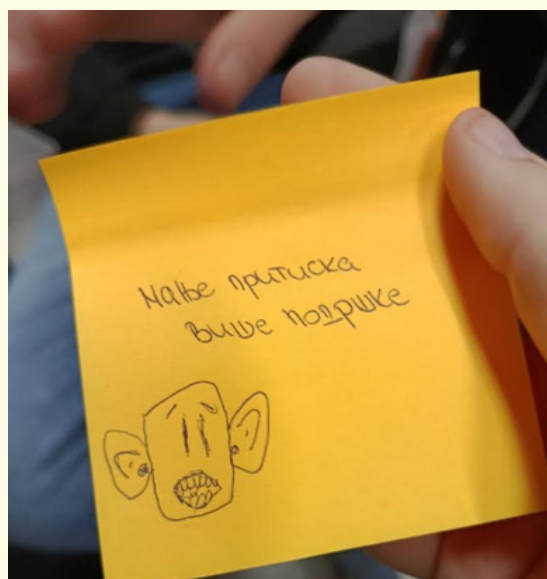
Стефан Чугаљ III-8

Посета Уније средњошколаца Србије

Ученички парламент је учествовао 11.децембра у едукативном програму Уније средњошколаца Србије. Овај програм представља ојачавање способности у области лидерства и тимског рада, као и побољшању рада саме школе.

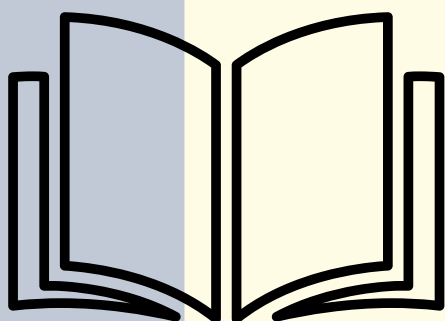
Радионицу су водиле ученице Митровачке гимназије, а наша школа је поносна што је једна од осам школа у Србији које су укључене у овај програм.

Меке вештине младих

Милан Криловић, посредник у решавању спорова, медијатор Института за медијацију, преговарање и јавне политике, као тренер меких вештина, водио је 5. новембра радионицу у оквиру пројекта „Меке вештине младих – кључ успеха младих у 21. веку“. Кроз активно учење, тимски рад и размену мишљења и искустава, радионица је за циљ имала помоћи ученицима да препознају значај ефективне комуникације, разумевања конфликта и конструктивног тимског рада у школском и свакодневном окружењу. На основу конфликта као кључне теме, ученици су уочили узроке, врсте и начине решавања.

На основу одговора питаних учесника, може се извући закључак да ученици сматрају ову радионицу врло зрелом, ефикасном, конкретном и релевантном за средњошколски узраст. Као таква, била је предмет активног учешћа и високог нивоа интересовања међу ученицима.

Интервју са чувеним председником парламента, Николом Љубичићем

1. Да почнемо од најочигледнијег, а што мислимо да ће читаоце највише интересовати. Како си одлучио да се тако облачиш?

- Па, просто, за мене, школа је једна институција која је вредна да се поштује по свим критеријумима, а првенствено естетски, по облачењу. Тренерке су за тренирање. Поред тога, послови којима се бавим ван школе налажу ми да је овакво облачење пристојно.

3. Шта те је мотивисало да се кандидујеш за председника Ученичког парламента први пут, а шта те је мотивисало да то поновиш и друге године?

- Мотивисао ме је неискоришћени потенцијал. Наша школа пуна је ученика који су заинтересовани за много тога, а притом, она нуди огроман спектар могућности који само треба искористити кроз жељу и амбицију. Хоћу да кажем, ако већ морамо да седимо по 8 часова дневно овде, зашто онда не би смо направили себи да нам буде боље и занимљивије? Ја лично волим те протоколарне ствари, а и знам да сам најкомпетентнији ученик који може бити на овој позицији.

Што се тиче другог мандата, нема ту шта, након консултације са ученицима и наставним особљем, који су били и више него за то из очигледних разлога, дошао сам до закључка да би најпродуктивније било да се кандидујем за реизбор.

4. Шта сматраш својим највећим успехом у школи?

- Без неке лажне скромности, имамо један од најбољих парламената у држави. Сматрам то колективним успехом наравно, али исто тако, не може се заобићи чињеница да сам ја тај који усмерава и наводи цео систем. Наша дела говоре за себе, узмите Извештај о раду Ученичког парламента за прошлу школску годину у ту ћете све видети.

5. Са којим изазовима си се највише суочавао као председник Парламента?

- Мислим да ситуација која је испратила читав васпитнообразовни систем, а везана је за актуелна питања у држави, која временски произилазе од новембра прошле године, може да се сматра највећим изазовом. Ни један директор школе, председник Парламента, професор, родитељ не може да буде спреман да се нађе у ситуацији која од њих захтева доношење одлука онакве тежине. Сматрам да је наша школа кроз то прошла убедљиво најбоље што је могла, а да смо ми, ученици, у складу са молбама, предлозима, позивима и одлукама Парламента, успели да, континуирано учећи кроз целу ситуацију, избегнемо неке кризе и инциденте које би нас још више пореметиле, а да смо исто тако испунили све своје ученичке, грађанске и људске дужности.

6. Како коментаришеш заинтересованост ученика у школи и Парламенту?

- Мени је много жао, али у великој већини случајева морате људе вући за руку. То није само у Парламенту, то је и у животу тако. Ја се плашим да нешто не буде како не треба, па онда можда и превише ускраћујем слободу и простор другима у том радном смислу, а то сматрам једним од својих лоших страна. Ја се стварно трудим да минимално радим сам, али је очигледно да све ненаставне активности носи неколицина ученика. Наравно, има ту људи који су квалитетни, заинтересовани и амбициозни. Све у свему, нисам задовољан досадашњим залагањем наших ученика, тако да их овим путем позивам да нам се обрате, јер шта год да мислите да треба да се уради, то, бар на неки начин, и може да се изведе. Опет наглашавам, не радите то због некога другог, него због себе, а неће на одмет бити шта остане и наредним генерацијама које чекају ове учионице и ходници.

7. Да можеш да промениш једну ствар у функционисању школе, шта би то било и зашто?

- Па има много простора за унапређење. Ипак, досадно би било да је све како треба, зар не? Ако говоримо о школи као институцији, много тога треба из корена да се измени и унапреди, а пре свега поправи. Сада када бих наводио све, не бисте имали места тамо у новинама да испишете све. Шта више, ја имам написан рад на тему образовања у Србији, у којем сам навео све конкретне проблеме и предлоге решења. Што се локала тиче, у нашој школи само треба више дисциплине код ученика, а више флексибилности од стране руководства школе. Све остало доћи ће само по себи. Наравно, ако се будемо залагали за себе, а ту мислим и на ученике, а и на ненаставно и наставно особље.

8. Који предмет ти је најдражи и зашто?

- Историја. Историја је један од најважнијих школских предмета јер нам омогућава да разумемо свет у коме живимо. Све што нас окружује резултат је догађаја који су се десили у прошлости. Без разумевања тих догађаја, не можемо у потпуности схватити ни садашњост, нити правилно доносити одлуке за будућност. *Historia est magistra vitae.*

9. Како балансираш све своје обавезе са учењем и приватним животом?

- Нема ту шта да се балансира, ја све што радим радим из срца и са јасним циљем, а то је да унапредим колектив у којем живим и да заједница у којој боравим буде боља за све. Тако да ја на ово не гледам као ни на какве непожељне обавезе, већ као на прилику да уради и да се искористи моменат.

10. Који факултет планираш да упишеш?

- Правни или Филозофски факултет, одсек историја.

11. Да ли имаш неки савет читаоцима?

- Покрените се. Преузимајте одговорности. Не потцењујте себе. У школи, као и у друштву, промене почињу онда када се усудимо. Саветовао бих вас да будете храбри, активни и упорни. Све што данас направимо у школи гради нашу сутрашњицу. Свако од нас може да остави траг, само треба да верује у себе. Будите захвални.

